

Tvoju vrijednost ne određuju drugi

Ljudi utječu na nas, utječu na naše raspoloženje. Često dopustimo drugima da nas oneraspolaže ili da u nama izazovu negativne reakcije. Onda smo i frustrirani zbog situacije na poslu, u svijetu, nemirni u obiteljskim odnosima i nažalost vidimo kako često plešemo onako kako nam drugi sviraju. Normalno je kršćanski i ljudski suosjećati. Dobro je ako imaš nekoga s kim ćeš dijeliti svoj život, svoje emocije. Hvala Bogu ako imamo nekoga s kime ćemo i zbog koga biti sretni i ako imamo s kime supatiti. Ali nije dobro kad dopustimo drugima da određuju našu vrijednost. Ako nam netko plješće i pohvali nas, onda smo sretni, a ako to izostane onda se okrivljujamo, tužni smo i nezadovoljni. Uхватimo sebe kako stalno trčimo da nekome nešto ugodimo ili da se dokažemo. Ali čemu to sve i gdje vodi takav život? Bog ti je dao tvoju vrijednost i platio cijenu za tebe, ne treba ti i ne može čovjek dati vrijednost. Ti učini svoj maksimum i tu stani. Samo je Jedan kome treba životom ugoditi, ali on to ne traži onako kako ljudi traže. Ti učini što je u tvojoj moći, daj svoj maksimum i tu prestani. Hoće li to netko znati cijeniti, prepoznati i pohvaliti – to više nije u tvojoj moći. I neka te to ne dira. Ti pohvali drugoga i pokušaj biti u istinu vjetar u leđa blišnjemu. Nisi tu da ispunjavaš tuđe želje. I ne dopusti da drugi manipuliraju tobom i čine da se osjećaš loše. Ljudi vrlo dobro znaju iskoristiti nečiju dobrotu. Ti čini dobro zbog Onoga koji je samo Dobro. Dao ti je Gospodin Riječ koja će ti život učiniti smislenim i plodonosnim. Što više dopustimo Bogu da jača naš duh, neće nam biti problem posložiti sve odnose u kojima se nalazimo. Ako ti netko daje plaću, ako ima bolju poziciju od tebe, ne znači da je tvoj gospodar. Jedan je tvoj Gospodar i samo se Njemu klanjaj. On ti je dao vrijednost neprocjenjivu i nitko ti je ne može uzeti. fra Marin Karačić

O žitu, vinu....ljetu, berba, sprema se Božićni ručak

- O trudu žito rodi, a o mucu grozdovi vise.
  - Kakvo zvono, takav glas; kakvo žito, takav klas.
  - Kruha današnjeg – vina godišnjega.
  - Ako je med i sladak, ne valja prste ugristi.
  - Na mlinu koji radi nema paučine.
- (Hrvatske narodne poslovice)

OBAVIJESTI:

1. Nedjelja, 25. 7. 2021., 17. NKG, Jakov apostol.
Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

18. srpnja 2021. • 16. NKG • God. XII. • br.29 (566)

500

Bijahu kao ovce bez pastira

Čitanje svetog Evanđelja po Marku:“ U ono vrijeme: Apostoli se skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali. I reče im: »Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.« Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčaše onamo i pretekoše ih. Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu.

Riječ Gospodnja. (Mk 6, 30 - 34)

Treba otpočiniti, ali...

Apostoli se vraćaju Isusu sa svoga prvog poslanja i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali. Iscrpljeni su i trebaju odmora, da bi ponovno prikupili snage za nove zadaće. Isus ima razumijevanja i želi poći s njima na samotno mjesto! Tamo trebaju otpočiniti. Za mnoge od nas ljetu je

vrijeme odmora, dopusta, praznika, gdje se možemo obnoviti, da budemo spremni za ono što život traži od nas. U svojoj pjesmi Praznik ljeta, Gustav Krklec pjeva: Zbogom ploče, klupe, knjige, zbogom teške, đачke brige! Sad će djeca širom svijeta slaviti praznik žarkog ljeta. A kad minu dani ljetni, oblaci će stići sjetni. I kad grane budu gole, pune sunca bit će – škole... Što se dogodilo s grupom apostola koji su tražili odmor i koji su željeli doživjeti mirnije mjesto kad su pošli u lađu s Isusom? Ljudi se pješice iz svih gradova strčaše onamo i pretekoše ih. Što je trebao Isus učiniti? Je li trebao kazati: “Idite, mi trebamo mir?” Ne, on to nije mogao učiniti! U Evanđelju se doslovno kaže da se sažali nad ljudima, “jer bijahu kao ovce bez pastira. I stane ih poučavati mnogočemu.” Isus Krist odgađa dakle vlastitu potrebu i potrebu apostola za mirom, jer vidi da ga ljudi trebaju. On je tu za ljude naviješta im: riječi života, za kojim oni čeznu u dubini svoga srca. Zar ljudi tada nisu imali nikoga tko bi im mogao dati pouzdanu vijest o kraljevstvu nebeskom i o volji Božjoj? Da i ne. Bilo je židovskih učitelja Zakona koji su

izjavljivali da sve točno znaju, što Bog traži od čovjeka. Isto tako je točno da je kod njih bio problem: oni su božanskoj zapovijedi nadodavali ljudske upute, tako da nitko više nije bio u stanju, sve to držati. Osim toga često je bilo propisa koji su se odnosili samo na izvanjsko, i nisu imali za cilj obraćenje srca k Bogu. Konačno mnogi od ovih pismoznanačica davali su loš primjer, u tome da su od ljudi tražili puno toga, a da sami ni prstom nisu makli kako bi davali dobar primjer drugima. Tako su bili nevjerodostojni. Bio je jedan koji je ljudima govorio uvjerljivo, uistinu proročki i doticao njihovu savjest: Ivan Krstitelj. Ipak je o samome sebi rekao da je preteča većega koji treba doći, a to je Isus Krist. On je zadobio pažljive slušatelje. I sada su oni tu. Sve ostalo trebalo je ostaviti po strani, pa i opravdanu potrebu za odmorom, da bi se navijestila radosna vijest o kraljevstvu nebeskom. Mi, draga braćo i sestre, ne trebamo po pravilu odgađati naše planove za dopustom i odmorom – osim ako se nešto drukčije pod hitno ne dogodi u obiteljskom krugu, kao npr. bolestan čovjek koji je neposredno upućen na našu pomoć. Ali je normalno, da trebamo koristiti vrijeme za odmor. Što se više napunimo snagom, tim više smo spremniji za novi posao. Za vrijeme odmora imajmo vremena i za Boga! U nijednom danu u godini ne bi smjela otpasti molitva. Da, možda možemo odmor povezati s hodočašćem ili posjetom crkvama uključivši program razgledavanja. Crkve su poznate ne samo po umjetničkim djelima, nego se u njima želi i treba moliti. Gospodin Bog nam je blizu, osobito po svojoj prisutnosti u Presvetom oltarskom sakramentu. Tamo kod Gospodina nalazimo utočište u svim lijepim, ali i u mnogim teškim časovima. On nam daje novu snagu i daruje nam svoju ljubav. Djevica i Majka Božja Marija neka nam izmoli otvoreno srce za sve, što nam Bog želi darovati.

Fra J. Župić

Sveti Ilija prorok, 20. srpnja

Starozavjetni prorok Ilija bio je rodom iz Tišbe (današnji Jordan) i djelovao je u IX. stoljeću prije Krista. Prema Svetom pismu u doba izraelskih kraljeva Ahaba i Ahasje vatreno se borio za vjeru u jednoga pravoga Boga, Jahvea. Njegovo ime u hebrejskom jeziku znači „Jahve je moj Bog“, a za tu se istinu prorok Ilija cijeli svoj život i zalagao. Bog je poslao Iliju da opakom kralju Ahabu (oko 860. prije Krista) navijesti veliku sušu. Pred srditim Ahabom, koji je poubijao sve izraelske svećenike i širio štovanje krivih bogova, Ilija se morao skrivati. U pustinji mu je hranu donosio gavran. U Sarepti Sidonskoj Iliju je hranila neka udovica kojoj je on molitvom oživio mrtvog sina. Nakon tri sušne i gladne godine, vratio se Ilija

Ahabu i izazvao na dvoboj 450 Baalovih svećenika. Na gori Karmelu pred Ahabom i mnoštvom naroda priredili su dva junca na dva žrtvenika. Tada je Ilija rekao: „Sada prizovite vi svoje bogove a ja ću prizvati svojega Boga Jahvu. Onaj koji pusti oganj na žrtvu pravi je Bog.“ I Baalovi svećenici počeli su vikati od jutra do podne: „Baale, usliši nas!“ Ali odgovora nije bilo. Ilija im se rugao: „Vičite jače, možda vam bogovi spavaju!“ A oni su još jače vikali i noževima se parali. Pred večer je Ilija oko svojeg žrtvenika iskopao jarak, sve polio s puno vode i pomolio se: „Jahve, pokaži danas da si ti Bog Izraelov!“ Tada je pao oganj s neba, spalio žrtvu na žrtveniku i osušio vodu u opkopu. Sav narod je pao na zemlju vičući: „Jahve je Bog!“ Nakon toga se Ilija pomolio za kišu i pala je obilna kiša. Kad je došlo vrijeme da Ilija pođe sa Zemlje, poveo je sa sobom učenika Elizeja, došli su do rijeke Jordana, Ilija je udario plaštem po vodi, ona se rastavila na jednu i drugu stranu te su prešli po suhom. Išli su dalje i odjednom su se pojavili ognjeni konji i kola i Ilija se počeo s njima dizati prema nebu. Osobito ga štiju karmelićani. U pučkom vjerovanju Ilija zapovijeda gromovima pa se naziva i Ilija gromovnik te štiti od oluje, groma, vatre i zrakoplova. (Župa Jastrebarsko)

Sveta Marija Magdalena, 22. srpnja

Sveta Marija Magdalena, žena je koju je Isus, prema Svetom pismu, izliječio od teške bolesti. Štujemo je kao vjernu Kristovu učenicu, koja ga je pratila i stajala pod križem u času njegove smrti. Nalazimo je među tri Marije, uz njegovu Majku Mariju i Mariju Kleofinu. Svjedočila je i Isusovom pokopu.

Ona je prva vidjela Otkupitelja koji je od mrtvih uskrsnuo i postala je blagovjesnicom njegova uskrsnuća. "Kad uskrsnu u prvi dan sedmice, Isus se najprije ukaza Mariji iz Magdale, iz koje bijaše istjerao sedam zlih duhova. Ona ode i to javi onima koji bijahu njegovi pratioci, a sad bijahu u tuzi i suzama" (Mk 16,9-10). Prazan grob te ukazanje Isusa Mariji iz Magdale krasno je opisao sveti Ivan u 20. glavi svoga evanđelja. Njezino se štovanje u zapadnoj Crkvi raširilo posebnouXII.stoljeću.U srednjem vijeku smatralo se da je bila velika grešnica i da se obratila Gospodinu te postala velikom pokornicom. Slikari su je obično prikazivali kako pere suzama Kristove noge, poistovjećuju je s biblijskom javnom grešnicom. Zazivaju je kod tjelesnih napasti, a kao zaštitnicu štiju je žene, pokornice, obraćenici, pokajnici, frizeri, ljekarnici, rukavičari, proizvođači parfema i pomada, vrtlari, vinogradari, vinciliri, kožari, osobe kojima se rugaju zbog vjere. (Župa Jastrebarsko)